

ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Володимир Володимирович КАРПАЄВ,

*аспірант Харківського національного університету
внутрішніх справ*

Торгівля людьми є одним із найнебезпечніших злочинних явищ сучасності, оскільки безпосередньо посягає на базові права та свободи людини, зокрема право на гідність, свободу, безпеку й навіть життя. Вона не лише перетворює людину на об'єкт купівлі-продажу, а й завдає серйозних фізичних та психологічних страждань, адже жертви зазнають насильства, примусової праці чи сексуальної експлуатації, що часто призводить до довготривалих травм і руйнування особистості. Наслідки торгівлі людьми відчутні не лише на індивідуальному, а й на суспільному рівні: руйнуються родини, зростає соціальна нестабільність, поширюється атмосфера страху й недовіри. В економічному вимірі це явище тісно пов'язане з тіньовими фінансовими потоками, корупцією, відмиванням коштів і підривом легального ринку праці, що завдає шкоди розвитку держави. А відтак, протидія цьому явищу має вкрай важливе значення.

О. Кузьменко вважає, що протидія – це врегульована правовими нормами діяльність уповноважених державних та недержавних структур, що здійснюється за допомогою специфічних організаційно-правових форм і методів та спрямована на забезпечення стабільності встановленого правового режиму [1]. О.В. Ткаченко вказує, що в адміністративно-правовій сфері заходи з протидії повинні забезпечувати належний рівень виконання працівниками правоохоронних органів визначених завдань і функцій у межах чинних нормативно-правових актів. До основних напрямків протидії, – на прикладі протидії корупції серед співробітників правоохоронних органів, автор відносить: нормативно-правове забезпечення заходів з протидії; вдосконалення управління та організації діяльності відповідних підрозділів; удосконалення заходів з виявлення таких протиправних фактів та притягнення винних до відповідальності [2]. В. Тильчик зауважує, що адміністративно-правова протидія характеризується як активна діяльність, метою якої є забезпечення пасивної поведінки суб'єкта адміністративних правовідносин, недопущення порушень адміністративно-правових норм. Тобто діяльність, спрямована на забезпечення однієї з форм реалізації норм адміністративного права – додержання. Адміністративно-правову протидію можливо визначати як правовий інститут, коли вона спрямована на попередження певної групи порушень норм адміністративного права, склади яких визначені КУпАП та іншими нормативно-правовими актами із цього питання [3, с. 161–166]. Т.М. Тимчишин розбираючись із адміністративно-правовою протидією правопорушенням у філософсько-правовому аспекті вказує, що це специфічна форма активності, реалізована у сфері забезпечення правопорядку й законності за допомогою спе-

ціальних інститутів, форм і методів її здійснення; з державно-правової – як форма реалізації функцій держави, наприклад, екологічної, правоохоронної; як специфічний спосіб здійснення державної влади (наприклад, законодавчої, виконавчої) [4, с.20].

Таким чином, проведений аналіз дає змогу дійти до висновку, що адміністративно-правова протидія торгівлі людьми представляє собою сукупність визначених нормами адміністративного права заходів попереджувального, контрольного та примусового характеру, які реалізуються спеціально уповноваженими суб'єктами в межах визначеної компетенції та повноважень з метою запобігання, виявлення та припинення торгівлі людьми, а також притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності й забезпечення захисту прав постраждалих.

На наше переконання, адміністративно-правова протидія торгівлі людьми має вирішальне значення, оскільки саме в цій площині держава має можливість сформулювати системний механізм попередження, виявлення та подолання цього небезпечного явища. Важливість такої протидії полягає в тому, що використані в процесі її реалізації адміністративно-правові засоби дозволяють комплексно організувати діяльність органів виконавчої влади, забезпечити координацію їхніх дій між собою та з громадськими і міжнародними організаціями, встановити чіткі правила взаємодії та межі відповідальності. Завдяки такій протидії стає можливим ефективно застосування превентивних заходів, створення програм соціальної та правової допомоги постраждалим, а також належний контроль за діяльністю суб'єктів, які можуть потенційно сприяти торгівлі людьми, наприклад у сфері працевлаштування чи надання посередницьких послуг.

Список використаних джерел:

1. Кузьменко О. В. Адміністративно-правова протидія нелегальній міграції в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2000. 18 с.
2. Ткаченко О. В. Адміністративно-правові засади протидії корупції в органах внутрішніх справ : автореферат дис... канд. юрид. наук: Київ, 2008. 20 с.
3. Тильчик В. Детермінація поняття «Адміністративно-правова протидія». *Visegrad Journal on Human Rights*. 2016. 5/16. С. 161–166.
4. Тимчишин Т. М. Адміністративно-правові заходи протидії правопорушенням, що вчиняються на залізничному транспорті : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / Тимчишин Т. М. // А., 2012. 233 с.